

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Cap. I. De reditu S. Athanasii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ
Λόγος Β'.

THEODORITI
EPISCOPI CYRI.
ECCLESIASTICÆ
HISTORIAE
LIBER SECUNDUS.

Κεφ. Α'.

Περὶ τῆς ἐπανέσθε τῆς ἀγιασμάτων.

ΟΜὲν δὴ θεῖον αὐτανδίστη μήτε ταστοσαξας εἰ τῇ τειβέρῳ διατηρψας, εἰς τῷ αλεξανδρίαν ἐπανῆλθεν. ἔγερψε δὲ καντανίου ὁ βασιλεὺς, ὃτῶν καντανίων τῷ μεγάλῳ παιδὶ πρεσβύτερῳ. αὐτὸς δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδὸς κατέβασεν εἰς τὸν καταλίας απεσάλθαι σωμάτιον, ἦπερ δὲ ηὔγειστη τῷ αἵμασίσεων αὐτῷ καὶ πολεμίων ἔχθρων εἰς κίνδυνον τὸν τεράστιον αὐτῷ κεφαλῆς ἐπέμενε, μηδέρα διὰ τὸν φαύλων διατριβῆς αὐτοῦ τὸ πρόσωπον τὸ διαπαῖξαι τούτην, αφαιρεθεῖστὸν τὸν φαέγγων τὸν θηκηρένων αὐτῷ αὐτὸν, ὑπὲρ ἐμοὶ διάγραψεν κανέλθυσαι οὕτως ὡς εἰς αὐτὴν τὴν πόλην ἢ διέτριψε, πᾶσι τοῖς αναγκαιοῖς ἐμπλεονάζειν, εἰς τὸ μαλισαῖσθαι διόδιμον δρεπτὰς θείας πεποιθεῖα βονδεῖας, καὶ τὰ τρεαχιλέας τύχης αὐχθηξεῖσθαι τοιαύτην εἰς μαλισαῖσθαι προσφιλεστάτην υμέρθεοσέρδαν ὁ δεσπότης ἡμῶν ὁ τοῦ μακαρίας μητήρ της καντανίους ὁθεοσέβεσαλος οἶμος παῖης τοῦ αὐτού πτοκον τῷ ιδίῳ Τπωθραχεῖν προηγένετο, ὅμως ἐπεδὴ αὐθεωπίνῳ κληρῷ προληφθεῖς, προδέστην εὐχὴν πληρώσαται αἱεπαύσατο, αὐτόλυθον ήτοσάμην, τὸν προαιρεσθέντος θείας μητήρ της βασιλέως διαδεξάμενος

ΚΑΡΤ ΠΡΙΜΟΥ.

De reditu sancti Athanasii.

ΒΟΡΡΟ Divinus Athanasius, cum per biennium ac menses quatuor Treviris moratus esset, Alexandriam revertitus est. Constantinus autem Imperator, Constantini filiorum natu maximus, qui tunc in Galliis imperium regebat, ad Ecclesiam Alexandrinorum hujusmodi litteras scripsit.

Κεφ. β'.

Ἐπιστολὴ Θρασιλὼς κατατίνητος καντανίου πρὸς αὐλεξανδρεῖς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ καίσαρε τῷ λαῷ καθολικῆς ὁμολογίας πόλεως τῶν αὐλεξανδρέων. καὶ δὲ τὴν τὸν τύμβοντας ιερᾶς ἐνοίας δυτικού φυγήν γνώστην διμαι, διὸ τοῦ αὐτανδίου τὸν προσκυνηθέντομενον ποφτήν πρὸς καιρὸν εἰς τὰς γαλλίας απεσάλθαι σωμάτιον, ἦπερ δὲ ηὔγειστη τῷ αἵμασίσεων αὐτῷ καὶ πολεμίων ἔχθρων εἰς κίνδυνον τὸν τεράστιον αὐτῷ κεφαλῆς ἐπέμενε, μηδέρα διὰ τὸν φαύλων διατριβῆς αὐτοῦ τὸ πρόσωπον τὸ διαπαῖξαι τούτην, αφαιρεθεῖστὸν τὸν φαέγγων τὸν θηκηρένων αὐτῷ αὐτὸν, ὑπὲρ ἐμοὶ διάγραψεν κανέλθυσαι οὕτως ὡς εἰς αὐτὴν τὴν πόλην ἢ διέτριψε, πᾶσι τοῖς αναγκαιοῖς ἐμπλεονάζειν, εἰς τὸ μαλισαῖσθαι διόδιμον δρεπτὰς θείας πεποιθεῖα βονδεῖας, καὶ τὰ τρεαχιλέας τύχης αὐχθηξεῖσθαι τοιαύτην εἰς μαλισαῖσθαι προσφιλεστάτην υμέρθεοσέρδαν ὁ δεσπότης ἡμῶν ὁ τοῦ μακαρίας μητήρ της καντανίους ὁθεοσέβεσαλος οἶμος παῖης τοῦ αὐτού πτοκον τῷ ιδίῳ Τπωθραχεῖν προηγένετο, ὅμως ἐπεδὴ αὐθεωπίνῳ κληρῷ προληφθεῖς, προδέστην εὐχὴν πληρώσαται αἱεπαύσατο, αὐτόλυθον ήτοσάμην, τὸν προαιρεσθέντος θείας μητήρ της βασιλέως διαδεξάμενος

ΚΑΡ. ΙΙ.

Imperatoris Constantini junioris epistola ad Alexandrinos.

ΚONSTANTINUS Cæsar, populo Ecclesiæ Catholicæ civitatis Alexandrinorum. Nec sanctissimæ mentis vestræ notitiam illud arbitror præterire, Athanasiūm veneranda legi interpretē, ad tempus idcirco missum esse in Gallias, ne quoniam cruentorum eius hostium feritas sacratissimo illius capiti extremitum periculum minabatur, ipse per nefariam improbotum hominum perversitatem mala insanabilia sustineret. Quamobrem ut hanc feritatem evitaret, erexitur est fauibus eorum qui ipsius capiti imminebant: iussusque sub mea ditione degere, ita ut in ea urbe quam incolere præceptum ei fuerat, omnibus necessariis abundaret: tametsi ejus eximia virtus Divino fæta præsidio, aliorum etiam fortunæ ætumnas parvipendat. Proinde et si dominus ac parens noster, divæ memoriae Constantinus Augustus, eundem Episcopum in pristinum locum restituere proposuerat, ac vestræ sacratissimæ pietati reddere: quoniam tamen humana sorte præventus, priusquam votum suum impleset, ex hac luce migravit, consentaneum esse existimavi, ut divæ memoriae Principis propositum ego, ut poterem, executioni mandarem.

I iii